

ACC. N:R M. 14467: 1-3.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Marianne Gottfrids*
Härad: *Ingelstad m.fl.* Berättare: *Alfred Nilsson*
Socken: *Smedstorp, m.fl.* Berättarens yrke: *lantbrukare*
Uppteckningsår: *1955* Född år *1878* i *P. L. Olof*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

När den nya tiden kom till bygden, m. m.
s. 1-3.

LUF 73

Innan jag kom till Smedstorp(1908), tjänstgjorde jag som för-
mansdräng på en gård i Raskarum.

Drängkammaren låg uptill häststallen. En murad vägg skilde dem
åt. Vi låg två st. i varje säng. Vi hade bara ett lakan och så
hade vi filtår ovanpå oss.

Förutom sängarna fanns det ett bord med en fotogenlampa på
och två stolar. Fönster fanns där men ingen eldstad.

Vi hade ingenting att förvara kläderna i utan vi hängde dem
på väggen.

Drängarna och pigorna åt i "folkastuan" tillsammans med husbonds-
folket. Alla satt tillbords och var och en hade sin plats.

Ävällarna tillbringades i drängkammaren eller om vi hade lust till
det i "folkastuan".

Det var sällan som det kom luffare eller tiggare på besök, men när
det någon gång hande fick de ligga på golvet i logen. De fick
inte någon mat.

År 1908 kom jag hit till Smedstorp såsom kördräng. Jag bodde
då i en statarlägenhet. Det fanns fyra familjer i huset, där varje
lägenhet bestod av två rum.

Omkring 1910 kom självavläggaren. Förut hade allting huggits med lie.

Tröskningen skedde med piggetröska eller hästverk. Torparna tröska-
de för sig själv med plejel. De höll på nätterna igenom.

Kalk fick man genom mörpling från Mossahålorna. Där hade man tidigare tagit torv.

Man odlade inte så mycket sockerbetor. Det var i huvudsak foder-
betor.

Mellan Tomelilla och Simrishamn gick tåg med sill.

Posten lämnades av vid stationen där barnen hämtade den när de
gick hem från skolan. Tidningarna var Ystads Allehanda och Simris-
hamnsbladet , som kom varannan dag.

I början av 1900-talet började halmtaken försvinna. Orsaken var
att försäkringspremierna höjdes ~~höjdes~~ för dessa. De ersattes av
papptak. Halmtaken var mycket bra men det skulle förstås inte blåsa då.

Man eldade i järnspisar. De gamla järnkakelugnarna var nästan alla
redan uttagna när jag kom hit 1908.

När jag tjänstgjorde i St. Olof innan jag kom hit till Smedstorp

ACC. N:R M. 14467:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1908 fanns där många som for till Amerika. Det sades att ~~en~~ man för-
tjänade mera där än här hemma. Men de allra flesta kom emellertid
tillbaka hem.

När jag tjänstgjorde i Raskarum på 1890-talet hade jag omkring
200-300 kronor om året i lön.